

Iz groba...

...Ina cesto

Avtor: Milan Belec

Presika, zanimiv in poseben kraj, ki je bil poznan po rudniku, je tokrat poseben zaradi dogodka, ki bi mu težko našli primerjavo. Družina Hriberšek je pozno jeseni 2004 poskrbela za dogodek, ki bo za vedno ostal zapisan kot velik na področju zbirateljstva oziroma ohranjanja tehnične dediščine.

Težko je razumeti, atudi to se zgodi! Odslužen, nič vreden in zaničevan je bil pred tridesetimi leti zavržen. Da bi ga skrili, so preko njega navozili meter in pol zemlje. Na tem mestu je nastal vrt, ki ga je gospodinja Mimica skrbno obdelovala. Le malokdo je vedel, da v svoji globini skriva motor PUCH TF 250. Leta so minevala in Franc je večkrat razmišljal o tem, v kakšnem stanju

bi lahko bil ta motor. Kot vnet ljubitelj starodobnikov je prišel na idejo, da poskuša poiskati zavržen motor. Radovednost je bila vedno večja, saj so prijatelji, ki jim je zaupal svojo skrivnost, z zbadanjem podžigali nenavadno zgodbo. Pregovoriti ženo Mimico, da dovoli izkop sredi vrta, je bil velik izziv, ki je uspel in pričele so se priprave na edinstven dogodek. Prijatelji, člani društva Janez Johann PUCH iz Ljutomera, so z veseljem pristopili in pomagali. Za vsakega posebej je bil to izziv, saj za kaj podobnega še nobeden ni slišal.

Zbrali so se torej na dvorišču, v roke vzeli lopate in prihrumel je tudi bager. Najprej so člani družine s koli označili mesta, kjer naj bi se skrival motor, saj si glede natančne lokacije niso bili enotni. Tudi detektor za kovine je prišel prav. Pričeli so z izkopavanjem, bager je dvigoval zemljo in nastajala je vedno večja luknja. Opazovalci, vsak s svojo lopato, so pazili, če se bo pokazalo kaj kovinskega. Naenkrat vzklik: «Tukaj je nekaj!» Res, prikazal se je zadnji blatnik motorja. Nastalo je nepopisno veselje, seveda je vsak želel videti kaj je pokukalo iz zemlje. Nadaljeval se je ročni odkop. Iz blatnega groba se je vedno bolj dvigoval Puch TF. Kar veliko časa je bilo porabljenega, da so ga lahko dvignili na površje. Skoraj nemogoče je bilo, da je motor ostal tako ohranjen. Naključje je pokazalo, da je težka ilovnata zemlja dober izolator, ki ne dovoljuje stika z zrakom. Na delih okvirja se je našla celo barva. Tudi žarnica v prednji luči je bila ohranjena. Tisti, ki ni bil zraven, gotovo ne verjame, da je vse to res. Zgodbo pa lahko potrdijo prisotni kot verodostojne priče tega nevsakdanjega dogodka. Izkopu je sledilo fotografiranje, nazdravljanje in veselo druženje. Nastal je tudi načrt, po katerem bo Franc ek pristopil k obnovi motorja.

Obnova je trajala dobra štiri leta. Tisti, ki smo pomagali Pucha odkopati, smo se ponovno zbrali. Dvorišče Franca in Mimice je bilo slavnostno okrašeno. pod šotorom pa z zastavo pokrit motor. Radovedno smo pričakovali trenutek ko bomo zagledali obnovljeno mojstrovino. Zastava je bila slovesno odstranjena in v polnem sijaju se nam je razkril vrhunsko obnovljen motor. Originalna bež barva je kar zasijala, težko je bilo določiti, kateri del je lepši. Sledil je zagon motorja. Nekaj začetnih težav s prebijanjem elektrike je bilo hitro odpravljenih. Zaslísal se je čudovit zvok. Ki je naznanil, da je TF zaživel.

Nemogoče je postalo resnično. S ponosom je bilo izrečenih veliko čestitk lastniku, ki je v obnovo vložil zelo veliko časa in denarja. Postal pa spet nov, stari lastnik motorja, lepšega in veliko več vrednega.

Motor, ki mu je Franc Hriberšek vrnil življenje, je le eden izmed mnogih v njegovem muzeju, a je edini, ki se je vrnil iz groba na cesto. S tem je tudi društvo Johann Janez Puch pridobilo posebno zanimiv eksponat, katerega lahko razstavimo v društvenih prostorih.

Več fotografij si lahko ogledate na strani:
www.jjpuch.si -člani legende

